

срэбреники дати: и искаше, како էго въ оудобно время предастъ.

Б1. И въ перwyй дэнъ Опрѣснікъ, էгда пасхъ жраль, глаголаша өмъ оученицы էгѡ: гдѣ хощеши, шедше оуготовляемъ, да гаси пасхъ;

Г1. И послѣ два ѿ оученикъ свойхъ, и глагола имъ: идита во грѣдъ: и срѣшетъ вѣскъ члвѣкъ въ складѣнициѣ вѣдъ носѧ: по нѣму идита:

Д1. И идѣже аще внидеть, рѣята господинъ домъ, іако оучитель глаголетъ: гдѣ էсть виталница, идѣже пасхъ со оученикъ моими сиѣмъ;

Е1. И той вѣма покажетъ гѣрнициѣ вѣлию постлану готовъ: тѣ оуготовайта наимъ.

Ш1. И изыдоста оученикъ էгѡ, и приидоста во грѣдъ, и ѿбрѣтоста, іакоже рече имъ: и оуготоваста пасхъ.

Э1. И вѣчерь вѣвшъ прииде со Обѣманадесате.

И1. И возлежашымъ имъ и гадышымъ, рече Іисъ: аминъ глаголю вѣмъ, іако էдѣнъ ѿ вѣскъ предастъ ма, гадай со мню.

Д1. Сий же начаша скорбѣти, и глаголати өмъ էдѣнъ по էдѣномъ: էдала азъ; и драгій: էдала азъ;

К1. Сихъ же ѿвѣшавъ, рече имъ: էдѣнъ ѿ обкоюнадесате, ѿмочивый со мню въ солило.

К2. Сихъ оўевъ человѣческій идетъ, іакоже էсть писано ѿ нѣму: горе же человѣкъ томъ, имже Сихъ человѣческій предастса: добре было бы өмъ, аще не бы родилса человѣкъ той.

К3. И гадышымъ имъ, приемъ Іисъ хлѣбъ, и благословивъ, преломи, и дадѣ имъ, и рече: приимите, гадите: сїе էсть тѣло мое.

К4. И приимъ чашъ, хралъ воздѣвъ, дадѣ имъ: и пыша ѿ пеѧ вси.